

Το μελέτημα του Κλέωνα Παράσχου «Ο νέος ελληνικός λυρισμός» (Ιούνιος 1928) εκτίμησε ιδιαίτερα ο Δ. Γληνός για τη μεθοδικότητά του. Πρόκειται για εργασία που θα επεξεργαστεί και θα συμπληρώσει ο συγγραφέας μέχρι το 1940 και θα την κυκλοφορήσει σε χωριστή έκδοση. Θα μιλήσομε αργότερα γι' αυτό.

«Φιλότεχνος»

Στον *Φιλότεχνο*, το βραχύβιο περιοδικό που εκδιδόταν στο Βόλο, περιέχονται μερικά ενδιαφέροντα άρθρα. Στο αφιέρωμα στον Κωνσταντίνο Θεοτόκη δημοσιεύεται άρθρο της γυναίκας του Ελ. Θεοτόκη-Παρασκευοπούλου, της Άλκης Θρύλου «Η θέση του Θεοτόκη», του Αριστείδη Σιδέρη «Η ζωή και το έργο του Θεοτόκη», του Νίκου Λευτεριώτη «Ο άνθρωπος και ο συγγραφέας» και η αλληλογραφία του Θεοτόκη με τον Κ. Χατζόπουλο. Επίσης δημοσιεύονται οι μεταφράσεις του Θεοτόκη στα έργα του Σαίξπηρ *Αμλετ* και *Μάκβεθ*.

Ο Άγγελος Σικελιανός δημοσιεύει το ποίημα «Θεσσαλία» και το άρθρο «Οι γενικές πνευματικές γραμμές της Δελφικής προσπάθειας».

Ο Αριστείδης Βεκιαρέλης μεταφράζει τις *Λυρικές πρόζες* του Μπικοντλαίρ και κρίνει τα: *Τρεις νύχτες ηδονής* του Ν. Χάγερ-Μπουφίδη (Ίσαντρος Άρις) και του Γιάννη Χονδρογιάννη *Τα λυπημένα λουλούδια*, τίτλο που θα θεωρούσε κανείς υπερρεαλιστικό αν δεν ήταν αφελής.

Ο Ν. Καζαντζάκης δημοσιεύει τα άρθρα: «Διάλογοι στη Μόσχα» (1926) και «Το θέατρο στη Σοβιετική Ρουσία» (1927).

Ο Γεράσιμος Σπαταλάς γράφει τα άρθρα: «Δανεικά στοιχεία στη Σολωμική ποίηση» (1926) και «Δ. Σολωμός, "Η Ωδή εις μοναχήν"» (1927).

Ο Πέτρος Χάρης παρουσιάζει ένα άρθρο για την Ακαδημία (1926) και κρίνει το έργο του Ξενοπούλου *Πλούσιοι και φτωχοί* (1927).

Ο Τ. Σαρακινός²⁹ γράφει το άρθρο «Η κοινωνική σημασία της κριτικής» (1927) και κρίνει τα *Σονέττα* του Λευτέρη Αλεξίου και την *Αρρώστεια της Υβας* του Βελ. Φρέρη.

29. Τάκης Οικονομάκης (1886-1944); Συνεργασίες του έχουμε στη *Θεσσαλία* Βόλου, στον *Νομά* και στο *Σεράτιον* (η πληροφορία από τα *Νεοελληνικά φιλολογικά ψευδώνυμα* του Κυρ. Ντελόπουλου, 1983).

